ספר הקנה — סוד דיקדוק וכתיבת הגט

סוד דיקדוק וכתיבת הגט.

ואודיעך ענין גדול שאמרו הג"ט הוא י"ב שורות בעבור שאלו הנשמות של איש ואשה נרחקות ונפרדות מהיסוד הנקרא יהו"ה והוא מתגלגל י"ב, כנגדו תקנו בבדיקת הסכין של שחיטה י"ב בדיקות לקרבן ביסוד יסוד הנשמות, והאמת אתם ודע בני שיעור מגילת הגט זרת וגודל ארכה.

ורחבו חצי זה השיעור, ומשרטט ז' שורות, בב' שורות הראשונות כותב זמן ושם האיש ושם האשה ושם עירו ושם עירה, ושאר הגט בה' שורות האחרות, והסוד ב' שורות הם הד"ו פרצופים שכותב עירו ועירה שמה ושמו למעט הד"ו פרצופין מזו הדין כי הויתה הויה שלימה והויה אמתית וארשתיך לי באמונה, וה' שורות אחרונות כנגד ה' ספירות אחרונות, וה"נ כאן ז' לומר לך שהיא נפרדת מן ההיקף היא ולא דוגמתה, והאמת בני י"ב וז' שורות לא הזכירום בתלמוד ובאו אחריהם חכמים ואמרו י"ב שורות כמנין ג"ט, והז' עיקר גדול, מ"מ השורות מיעוט ורוב לא יפגלו אבל אם אין ארכו יותר על רחבו קרוב הוא לפיגול, גם דע שצריך האותיות להיותם מוקפים גויל שאחד לא יגע בחבירו כלל, שכן המשנה אומרת ד' פרשיות של תפילין מעכבין זה את זה ואפילו כתב אחד מעכבן.

ומקשה כתב אחד פשיטא ומשיב לא נצרכה אלא לקוצו של יו"ד ומקשה הא נמי פשיטא ומשיב לא נצרכה אלא למוקף גויל שלא יגע אות בחברתה, ורבותינו ע"ה מרמזים סיתרי תורה בדבריהם והמוכים בסנורים אינם רואים שהדברים האלו יותר צריך ליזהר בגיטין מכולם, כי כנ"י מקבלת מת"ת נצח הוד ויסוד והנגרשים נרחקים כי להם לבדם הפירוד וע"כ צריך אתה לתת עדות לאשה כזה ולגרש אותה בעדות נאמנת ואם יגע אות באות פיגול הוא, קוצי האותיות אם נחסר אפי' אחת פיגול כגון קוץ הי' למעלה ולמטה למעלה להורות למי הוא ולמטה להריק ברכה וכן קוץ הב' וכן כולם,.

ולא ידעתי בני מה שאמר קב"ה למשה כשעלה למרום דעתיד רבי עקיבא לדרוש תילי תילין של הלכות על כל קוץ וקוץ א"כ בחסרון הקוץ אין העדות ברורה לכן אם עשה אות בחסרון כגון בלא קוצו ובלא תיקונו ואח"כ התחילו באחר ושב לתקן האות החסר פסול, כי כבר העיד הפך עדותו כי בהיות העד חסר דבר מעדותו כל עדותו פסול ואין לו תקנה, ועוד דע שאין משרטטין בדבר הצובע כגון עופרת וכיוצא בו, ואין כותבין בנוצה הוא קולמוס כנף, כי הנוצה רומז במלאכים פושטים צורה ולובשים צורה והאשה הזאת אינה לובשת צורת בעלה זה לעולם ולכן כתבו בנוצה פיגול הוא.

וגם דע לך שאין לכתוב לא בזמן מלכות פלוני ולא מזמן חורבן בה"מ רק מבריאת העולם, והכוונה בריאת עולם מורה זמן השמטה שתא אלפי הוי עלמא וחד חרוב והאשה הזאת נפרדה מבעלה עד החורבן וע"כ צריך גם הזמן לתת עדות בדבר, וצריך לכתוב שאנו מונין כאן לפרסם העיר שבו הזמן מעיד וצריך לכתוב מונין בו' כי מנין בלא ו' הוא לשון מנא והנה שקר העיד והגט פסול, וגם לענין החדשים כותב אייר בב' יודין להיות י' א' נעלם וי' הב' נהגה כי החדשים הרומזים היות י"ב חדשים בי"ב הויו"ת צריך הא' הנהגה בחיריק י' לפניו, ואין הדין כן בחודש כסליו שאין לכתוב י' לא בין כ' לס' ולא בין ל' לו', ועל חדש העיבור פליגי ר' יהודא ור' מאיר ר' יהודא אומר אדר הראשון והשני אדר שני, ור"מ אומר אדר סתם והשני אדר שני, ומה לו לר"מ אף שהוא אור בישראל לחלוק על ר' יהודא שהוא מלך ישראל והלכה כמותו, כי בענין הגט צריך להיות הגירושים הללו עדות ברורה ואם זה ראשון למה יכתוב סתם והנה המשפט מעוקל אלא שאין לכתוב שני י' בין ש' לנ' שהכתוב צועק בחודש השני בלא י' וזה סדרו בימי החדש, ביום א' לירח פלוני ואין לכתוב בחודש שהכתוב צועק גרש ירחים בב' ימים בג' ימים בארבעה בחמשה בששה בשבעה בשמנה בלא ו' בין מ' לנ', בתשעה בעשרה ימים ע"כ המנין לשון זכר כי ימים לשון זכר הם, ועד כאן המנין בלשון ה' בסוף, מכאן ואילך יכתוב יום כגון באחד עשר יום בשנים עשר יום בשלשה עשר יום בארבעה עשר יום בחמשה עשר יום בששה עשר יום בשבעה עשר יום בתשעה עשר יום בעשרים יום באחד בעשרים יום בשנים ועשרים יום בשלשה ועשרים יום בארבעה ועשרים יום הכל לשון זכר, גם צריך להמשיך הלמדי"ן ונוני"ן הפשוטים כדי שיהא ספר אחד כענין וכתב לה ספר ועל שהשנים לשון נקבה לכך במנין השנים יכתוב שש שבע שמנה, שמלת שמנה בה', בימים ובשנים, תשע והכל בלא ה', גם יש ליזהר שלא להעביר אפילו אות אחת חוץ מהשיטין ואם יצא נפגל שהשיטין חומות שאין האשה הרוחנית יוצאת כמו זאת חלילה חלילה, ושמות המגורשים שיש ספק בשמותם כגון אושיעה עקיבה שמריה וכיוצא באלו כולה כותב ה' בסופם ירחמיאל בי' ותדקדק בתליות רגלי הה' והקוף: